

מסורת הש"ס

(א) [צבורות יד:], (ב) [ויקרא כ:],
(ג) [צחוקותי פרשתא ד:]

תורה אור השלם

1. וְאִם כָּל בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר
לֹא יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָה
וְהָעַמִּיד אֶת הַבְּהֵמָה לִפְנֵי
הַכֹּהֵן:
2. וְהַעֲרִיף הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב
וּבֵין רָע בְּעֶרְבָּךְ הַכֹּהֵן בֶּן
יִשְׂרָאֵל: וְיִקְרָא כֹזֵב

הגהות הב"ח

- (ה) גמ' ואם בהמה אשר יקריבו
 "בצל" ומיבת לא ממקח: (ג) רש"י
 "אל" כ"ן טוב לרע כ"י דאז רש"י
 "ממעט" וכו' רע הס"ק: (ד) ר"ה
 "ובעלי מומין וכו' והערכה הס"ק
 "ואח"כ מ"ה מצינח דרבי יוחנן
 "מרישא דקמתי: (ד) ר"ה הכי
 "גמ' ממעטרו וכו' ומשום הכי
 "מ"י קרטי מונח: (ה) ר"ה אלף
 "מיסך וכו' אלף דקמתי בהדיא.
 "צ"ב בהרינח קמיתא משא"כ
 "מצינחלם כתיבתא: (ו) ר"ה
 "לרע לקח וכו' והא דקמתי:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה תמימים וכו' בלא
מום. ע' צצ"ק דף עו ע"א תוס'
ד"ה שחטה. ועיין צרש"י ריש
מעילה ד"ה כמאן דחנניה:

יבינו גרשום

[illegible][illegible]

יש בקדשי מזבח פרק שביעי תמורה

ואמר רחמנא עבדי לה העמדה והערכה. לכתוב בתיבה (והעמיד והעריץ וגו') והא דלא קדשי מוצח היא מדבשינן מוס קבוע דאי בדק הבית מתימים נמי מפרקי דמאי איכפת לכו אי חס אי בעל מוס. אלא דקדשי מוצח נמי היו בכלל העמדה והערכה לנצח דא ברייתא

רבנן היא דהא סתם סיפרא היא^א וסתם
 סיפרא ר' יהודה (בכורות דף סא.) צר
 פלוגתא דר"ש והיינו כרבי יוחנן.
 ומהכלל שמעינן קדשי מוצה לרבנן
 וממתני' שמעינן קדשי צ"ה מדקאמר
 דר"ש [לג.] קדשי בזה הכית יפדו מכלל
 קדש שמעיהו לרבנן דאמרי יפדו: צ"ה
 טוב ובין רע. משמע אחד טוב
 ואחד רע דשניהן שוין הם ובעל מוס:
 לאחזה למעוטי קדשי מוצה. ולא קאי
 דהאי והעמיד והערין ארישא דקרא
 למשמעי' בקדשי מוצה: ור' יוחנן. אית
 ליה ודאי דהאי צ"ה טוב ובין רע בקדשי
 צ"ה קאי ומיהו והעמיד והערין ארישא
 דקרא דלוקיינאם בקדשי מוצה וארישא
 למשמעי' צ"ה קאי וטוואותה
 למעוטי בעל מוס מעיקרו בקדשי
 מוצה. ולר"ל לא כריך בעל מוס מעיקרו
 למעוטי דהוא אמר לרבנן קדשי מוצה
 לא היו ואפילו קדם הקדישן למומן
 כ"כ"ש האי: ואפי' היה ועופות. כגון
 אווזין ותרנגולין דלא שייכי כלל למוצה:
 צ"ה טוב לרע מצעי ליה. יח' וכן משמע
 דהיו חילוק בין טוב לבין רע טוב
 ובין רע משמע אחד טוב ואחד רע
 שניהן שוין: מסו סמימי יקברו.

רע איזוהו דבר שחלוש
אומר זה קדשי מזבח
ב"ה אי הכי בין טוב
מיתבי מתו תמימין
בד"א בקדשי מזבח
תמימין בין בעלי מומין
קדשי מזבח ואחד קדש
יקברו בעלי מומין יפה
מרישא אמר לך ר' יוחנן
דאי תימא שקדם הה
מוב מעיקרו אלא לימי
את מומן אי הכי גיפי
אחריתי מתו בין תמימין
בקדשים יפרדו ר"ש
יוחנן מסיפא אמר לך
מסתברא דאי תימא
תיהוי תיובתיה דר"א
וניפלוג ר"ש עלה אמר
דאמר לרבנן קדשי מ

וְקָדֵשׁ צִבְעָל מוֹס מַעֲיָקְרוּ קָאִי יִזְוַמְסוּס הֵי (ו) קָדֵשׁ מוֹצֵחַ יִפְדוּ וְקָדֵשׁ
 דֵּהָ מְגוּפָה שְׁמַעֲיָן דִּלְצִבְעָל מוֹס מַעֲיָקְרוּ קָאִי וְהַשְׁתָּא יִזְל טַעַם
 וְעוֹמְמִיזָה דְרַבֵּנָן מְשׁוֹס דְקִדְשִׁי מוֹצֵחַ לֹא מוֹמֹ. וְעוֹמְמִיזָה דְרַבֵּנָן מְשׁוֹס דְקִדְשִׁי מוֹצֵחַ לֹא
 קָדֵשִׁי בִּזְיָה יִפְדוּ: וְשֹׁמְנִי רִ"ל מִיפְדֵּי אֲפִידִינִי יִט וְהוּא
 לֹא דִרְשִׁינִי לֹא מִיִּיתִי לֹה לֵהָא תִּיבְחָתָּ לִי וְיִחְנֵן כְּרִ"ל
 מְבַרְכֵּינֵי אֲחֵרִי מְבַרְכֵּינֵי אֲחֵרִי: בִּין תַּמְמִּים כו'. וְהוּא
 דְקָמְנִי דִּלְדִּיָּא לִרְ"שׁ קָדֵשִׁי מוֹצֵחַ יִפְדוּ: בְּמֵה דְרַבִּים אֲמֹרִיס.
 דִּלְמַדְתָּ וְהַעֲרַכָּה וְהַתְּרָכָה וְהַתְּרָכָה בִּזְיָה דִּלְמַדְתָּ וְהַתְּרָכָה
 מוֹצֵחַ יִפְדוּ: צִבְעָל מוֹס מַעֲיָקְרוּ. (י) וְצִבְיָה יִקְבֵּר דִּהֶסֶם לֹא שְׁמַעֲיָן
 קָדֵשִׁי בִּזְיָה יִפְדוּ וְקָדֵשִׁי מוֹצֵחַ יִקְבְּרוּ אֲלֵא מְדַלָּא פְלִיג אֲלֵא בְּקִדְשִׁי
 וְתַחְלָתֵי רַבֵּנָן יִפְדוּ צִבְעָל מוֹס מַעֲיָקְרוּ אֲחֵרִי: ה"נ דְּפִלְגַּי וְתַחְלָתֵי
 דִּלְמַדְתָּ לֹא דִמַּר לְרַבֵּנָן כו'. (כ) אֵל דְקָמְנִי בְּכָךְ צִירִימָא קָדֵשִׁי מוֹצֵחַ יִפְדוּ
 מוֹס מַעֲיָקְרוּ לֹא אִיכְפַּת לֹן אֵל נִפְדֵּה לְכַלְכֵּלִי דִּלְמַדְתָּ לֹא דִמַּר לְרַבֵּנָן כו'.

[illegible]

לג.

הא מה אני מקיים (לכ' בהמה) אשר לא יקריב ממנה בבקעל
מומין שיפדו. ואין לומר דלימא איפכא דקרא דאשר [לל]
יקריבו משמע דלינה פסולה אלא להקצרה אכל להדידו שרי:
ואמר רחמנא עבד לה העמדה והערכה. דכחאי קרא דאשר לא

יִקְרִיבוּ כְּמִיז וְהַעֲמִיד וְהַעֲרִיךְ וְסָתַם
סִיפָרָא ר' יְהוּדָה אֲלֵמָא רִנָּן דַּעֲלֵמָא
אֵית לֵהּ הַעֲמִידָה בְּקִדְשִׁי מִזְבֵּחַ וּבְקִדְשִׁי
בִּזְ"ה ק"ל מִמַּתְנִיתִין מִדְּקֹאֲמֵר ר"ש יִפְדוּ
מִכֻּלָּא דְלִרְנָא לֵן יִפְדוּ יִשְׁאֵל קִדְשִׁי בִּזְ"ה
ק"ל מִדְּמַכְשִׁי וְהַעֲמִידוּ הִכְהֵן בִּין טוֹב
וּבִין רַע אִיזִיד דְּבַר שְׁאִין חִילּוֹן בִּין
טוֹב לְרַע הוּא אֹמֵר זֶה קִדְשִׁי בִּזְ"ה יִשְׁרָאֵל:
אִפְרִי חִיָּה וְאִפְרִי עֻזָּה. כְּגוֹן
שֶׁמַּתִּפִּיס תַּרְגֻּמוֹלִין וְלִבִּזְ"ה וְהֵא דְאִמְרִין
מִנְחָתָא (דף ק:) קֹשֶׁת לְעוֹפּוֹת פְּדִיּוֹן ה"מ
בְּשִׁקְשִׁקָא קִדְשֵׁי הַגּוֹף לְמִזְבֵּחַ:
תְּמִימִים יִקְרִבוּ בְּעֵצִי מִזְבֵּי יִפְדוּ:

השטא א"ס ד' משוס דקדשי מוצח לא הי
בכלל העמדה והערכה ומתיממים יקצרו
דאין בן מוס ואין רשאין לפדות * בלא
מוס: **רבי שמעון** אומר תמימים
יקברו. דכי נמי קדשי ז"ה לא היו
דכפרס לקמן טעמא משוס דחו
להקדשה: **הבא** בבאי עסקין
בבע' מוס מעיקרו. ואפ"ה בקדשי
ז"ה יקברו דבכל ענין היו ללא שייך
לפלוגי בין חס מעיקרו לעצל מוס
מעיקרו והואיל ואינן עומדות אלא
לדמיא: **רבי שבא** מ'אמפי' והני
במביתא אחריית. וסך דלעיל משבטא
אלא בין תמימין בין בעלי מומין יקברו
ומיירי בקדשי ז"ה וכדנצנן דאמרי
שהיו [בכלל כו'] ר"ש אומר [תמימין]
יקברו כדאמר לקמן מ' משוס דחו
להקדשה ומחמירין זיה קדוש מ' מוצח
זמה דברים אחרים בקדשי ז"ה אמתאן
למ"ק ולכן אמר מ' יקברו אבל קדשי
מוצח כו' רש"א תמימין יקברו אבל

[illegible]

"ה' נמי יפדו ים דלר"ש (נמי) קדשי ב"ה לא היו: לימא סהיו סיוצא
 ים דבעל מוס מעיקרו הא קדס הקדשו לתומו לרנן נמי יקברו:
 ו: נפלו ר"ש עלה. דקדשי מזבח ונימא יקברו ואמאי קמי לר"ש
 מנא כי ממינא אחריי: לשאשכ ביימא אחריי דמהפך לה וטומע
 י: לה הא דקמי ב"ה בדהיא קדשי מזבח יפדו: אלא מיפך אפיך
 דבין הא לינא לישנא דלעיל כי יתיקא בה ליכא מידי (ס) אלא
 אמר טיק צעלי מומין יקברו בקדשי ב"ה אבל קדשי מזבח יפדו אלא
 קברו לדיד יפדו: סיוצא דר' יוחנן סדק סיפא. דקמי לת"ק אבל
 דבין חס מעיקרו דבעל מוס מעיקרו: ניפלו רבי שמעון עלה. ונימא
 ב"ה דקאמרי איהו יקברו ואיכוילי יפדו ובקדשי מזבח שמין ממאי
 דפלוגמיהו ב"ה וה"ה דפליג עלייהו נמי בקדשי מזבח יקברו:
 ומיקיל לה אפילו בקדס הקדשין אל מונן ש"מ כי בשמא לרי יוחנן
 לא נתמא מעולם קדושה לגופיה אלא לריש לקיש איכא למיבעי:

[illegible]

כִּי יִפְּלוּ ר' שְׁמַעוֹן, בְּסִיפָא דְּבִרְיִיתָא דַּקְתִּי אַבְל אִי קִדְשִׁי מִזְבֵּחַ בְּעָלִי מוֹמִין יִפְדּוּ וְלִימָא ר' שְׁמַעוֹן דִּי פְּדִיָּה עֲבָדוּ בְּהוּ מַעְלָה חוּמְרָא דִּיקְבְּרוּ דַּהּ אִינֵן יוֹצֵאִין מִיַּד מִזְבֵּחַ:

עין משפט
נר מצוה

א [מיי' פ"ב מהל' איסורי מזבח
הלכה ו]:

שינוי נוסחאות

[illegible][illegible][illegible][illegible]

וְהַיְתִיבָהּ אֶת־הַדָּמָר דְּקִדְשִׁי
 וְהִכִּי עַד מִצֵּית לִשְׁלֹשׁ מִן־מֶנֶה.
 מִנְחָה לַיהוָה כְּדִגְדָּרוֹ לֵהֱ הֵכָה (ש"ח)
 וְכוּ'. (פ"ב) לֹא רִשְׁבָּהּ
 וְהִכִּי עַד מִצֵּית לִשְׁלֹשׁ מִן־מֶנֶה.
 אֲבָל כֹּחַ בִּי נִמְכָּר (ש"ח) לֹא וְהִכִּי
 יֵאָדָר נִמְכָּר בְּשֵׁשׁ שְׁלֹשִׁים,
 (פ"ב) מִנְחָה דְּמִזֵּית לִשְׁלֹשׁ
 וְכַמְּקוֹרֵן יֵאָדָר לִמְחֹק
 כִּי כְדָאִית לִיה: אֲמַר דְּר' ר' חֲסִיָּהּ תְּנִי